

USTAWA

z dnia 23 grudnia 1985 r.

o Funduszu Obsługi Zadłużenia Zagranicznego.

Art. 1. 1. Tworzy się Fundusz Obsługi Zadłużenia Zagranicznego, zwany dalej „Funduszem”.

2. Podstawowym celem Funduszu jest zapewnienie warunków finansowych dla obsługi zadłużenia zagranicznego.

3. Ilekroć w ustawie jest mowa o jednostkach gospodarki uspołecznionej, rozumie się przez to jednostki określone w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50 oraz Nr 37, poz. 174).

Art. 2. 1. Dochodami Funduszu są:

1) wpłaty jednostek gospodarki uspołecznionej w wysokości do 2% wartości netto środków trwałych — według stanu na koniec roku poprzedniego — dokonywane z funduszy rozwoju lub innych funduszy przeznaczonych na finansowanie rozwoju tych jednostek,

2) wpłaty jednostek gospodarki uspołecznionej z części wyników przeszacowania wartości zapasów, dokonywanego w związku ze zmianami cen urzędowych,

3) dochody z zagranicznych pożyczek państwowych,

4) uzupełniające dotacje z budżetu centralnego,

5) inne wpływy określone w odrębnych przepisach ustawowych.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa na okresy wieloletnie wysokość wpłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1. W rozporządzeniu tym Rada Ministrów może w szczególnie uzasadnionych wypadkach zastosować zwolnienia i ulgi we wpłatach na Fundusz.

Art. 3. Środki Funduszu są przeznaczone na uzupełnienie istniejących źródeł finansowania spłaty rat kapitałowych wraz z odsetkami od zadłużenia zagranicznego oraz obsługę udzielanych zagranicy kredytów państwowych.

Art. 4. 1. Gospodarkę Funduszem prowadzi się na podstawie rocznych planów uchwalanych przez Sejm.

Dziennik Ustaw Nr 59

= 830 =

Poz. 296

2. Projekty rocznych planów Funduszu przedstawia do uchwalenia Sejmowi Rada Ministrów wraz z projektem planu bilansu płatniczego Państwa.

3. Rada Ministrów określa corocznie wysokość części wyników przeszacowania wartości zapasów, podlegających wpłacie na Fundusz.

4. Rada Ministrów przedstawia Sejmowi corocznie sprawozdanie z gospodarki środkami Funduszu wraz ze sprawozdaniem z wykonania planu bilansu płatniczego Państwa.

5. Projekty planów Funduszu oraz sprawozdania z gospodarki jego środkami przedstawia Radzie Ministrów corocznie Minister Finansów.

Art. 5. 1. Środkami Funduszu gospodaruje Minister Finansów zgodnie z planami, o których mowa w art. 4 ust. 1.

2. Minister Finansów określa tryb i terminy wpłat, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2.

Art. 6. 1. Do wpłat, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2, stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

2. W sprawach zobowiązań z tytułu obciążeń na rzecz Funduszu właściwy jest Minister Finansów.

3. Kontrolę prawidłowości naliczeń i terminowości wpłat jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu obciążeń na rzecz Funduszu sprawują izby i urzędy skarbowe, właściwe ze względu na siedzibę jednostek zobowiązanych do dokonywania wpłat na Fundusz. W razie nieprawidłowego naliczania lub zwłoki w uiszczeniu wpłat z tytułu obciążeń, urzędy skarbowe są właściwe do ustalania obciążeń oraz odsetek za zwłokę jak też ściągnięcia należności w drodze egzekucji administracyjnej.

Art. 7. Środki Funduszu nie wykorzystane w danym roku kalendarzowym przechodzą na rok następny.

Art. 8. W sprawach nie uregulowanych ustawą stosuje się odpowiednio przepisy prawa budżetowego o gospodarce funduszami celowymi.

Art. 9. W ustawie z dnia 3 grudnia 1984 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 56, poz. 283) w art. 18 skreśla się ust. 2.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec